

25.5.2018

MIETINTÖ

EU:n ja Naton välisistä suhteista
(2017/2276(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Ioan Mircea Paşcu

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT KANTA	14
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	15
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	16

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n ja Naton välisistä suhteista (2017/2276(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,
- ottaa huomioon Naton peruskirjan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015, 28. kesäkuuta ja 15. joulukuuta 2016 sekä 9. maaliskuuta, 22. kesäkuuta ja 15. joulukuuta 2017 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2015 ja 14. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta, 6. joulukuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n ja Naton yhteistyöstä, 6. maaliskuuta, 18. toukokuuta ja 17. heinäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n globaalistrategiasta sekä 19. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n ja Naton ministereiden 6. joulukuuta 2016 vahvistamien yhteisten ehdotusten täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, varapuheenjohtajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa”,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 annetun Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin yhteisen julkilausuman, 6. joulukuuta 2016 annetut Naton ja EU:n neuvostojen tukemat yhteiset 42 ehdotusta ja 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset sekä 5. joulukuuta 2017 annetut Naton ja EU:n neuvostojen tukemat 32 uutta ehdotusta,
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2017 ja 6. maaliskuuta 2018 pidettyjen ulkoasiainneuvoston (myös puolustus) kokousten tulokset, erityisesti EU:n ja Naton yhteistyön osalta,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0950),
- ottaa huomioon komission ja korkean edustajan, varapuheenjohtajan 10. marraskuuta 2017 antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle sotilaallisen liikkuvuuden parantamisesta Euroopan unionissa (JOIN(2017)0041) sekä siihen liittyvän toimintasuunnitelman, joka esitettiin maaliskuussa 2018,
- ottaa huomioon komission 7. kesäkuuta 2017 esittämän puolustuspoliittisen toimenpidepaketin,

- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2018 julkaistun Naton pääsihteerin vuosikertomuksen 2017,
 - ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen 9. lokakuuta 2017 antaman päätöslauselman N:o 439 Naton ja EU:n tiiviimmästä yhteistyöstä,
 - ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen 9. lokakuuta 2017 antaman päätöslauselman N:o 440 Euroopan puolustuksen teollisesta perustasta,
 - ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen puolustus- ja turvallisuuskomitean 8. lokakuuta 2017 antaman raportin Naton ja EU:n yhteistyöstä Varsovan huippukokouksen jälkeen, myös sen liitteen, jonka laatimiseen Euroopan parlamentti osallistui,
 - ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma”¹,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista²,
 - ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 ja 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselmat yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTTP) toteuttamisesta³,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 ja 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselmat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta⁴,
 - ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslaillisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet⁵,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0188/2018),
- A. ottaa huomioon, että EU:n arvoihin, joita ovat esimerkiksi liberaali demokratia, monenkeskeisyys, ihmisoikeudet, rauha, kehitys ja oikeusvaltio, joihin EU ja transatlanttiset yhteydet perustuvat, sekä sääntöihin perustuvaan kansainväliseen järjestelmään ja Euroopan yhtenäisyyteen ja yhteenkuuluvuuteen kohdistuu haasteita geopoliittisesti epävakana aikana ja nopeasti heikentyvässä strategisessa ympäristössä;
- B. ottaa huomioon, että lännen kaksi suurta järjestöä, EU ja Nato, ovat kyenneet vahvistamaan yhteistyötään vastattaessa monimutkaisiin haasteisiin, riskeihin ja uhkiin, sekä perinteisiin että hybridiuhkiin, joita valtiot ja muut kuin valtiolliset toimijat pääasiassa idästä ja etelästä aiheuttavat; ottaa huomioon, että Euroopan lähinaapuruston

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0120.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0435.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0440 ja P8_TA(2017)0492.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0503 ja P8_TA(2017)0493.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0092.

vakautta horjuttavista useista kriiseistä aiheutuu sekä sisäiseen että ulkoiseen turvallisuuteen kohdistuvia uhkia; ottaa huomioon, että kummallakaan järjestöllä ei ole kaikkia tarvittavia välineitä näihin turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi yksinään ja että kumpikin pystyisi paremmin puuttumaan niihin yhteistyössä toisen kanssa; toteaa, että EU ja Nato ovat välttämättömiä Euroopan ja sen kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi;

- C. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton yhteistyötä ei pitäisi katsoa itsetarkoitukseksi vaan keinoksi saavuttaa yhteiset turvallisuusprioriteetit ja -tavoitteet operaatioiden ja muiden keinojen täydentävyyden avulla; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioilla ja Nato-liittolaisilla on yhteinen joukkopooli; ottaa huomioon, että EU ja Nato voivat yhdessä hyödyntää resursseja tehokkaasti sekä ottaa tehokkaammin käyttöön moninaisia nykyisiä välineitä turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi;
- D. ottaa huomioon, että Nato on sotilasliittouma mutta EU ei ole sellainen; ottaa huomioon, että EU on strateginen globaali toimija ja turvallisuuden takaaja, jolla on käytettävissään ainutlaatuinen ja laaja valikoima välineitä, joilla se pystyy vastaamaan nykyisiin haasteisiin kattavasti eri politiikkojensa avulla; ottaa huomioon, että EU:n globaalistrategian tavoitteiden mukaisesti ja sen seurauksena EU vahvistaa vastuutaan omasta turvallisuudestaan ja puolustuksestaan sekä asemaansa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden alan kumppanina sekä valmiuksiaan toimia autonomisesti samalla kun se vahvistaa myös osuuttaan Natossa ja edistää tiiviimpää yhteistyötä;
- E. ottaa huomioon, että Natolla on ensisijainen vastuu jäsentensä yhteisestä puolustuksesta; panee merkille Naton ohjeen, että vuosikymmenen kuluessa liittolaisten on osoitettava kaksi prosenttia BKT:staan puolustukseen, jotta voidaan ylläpitää riittäviä puolustusvalmiuksia; ottaa huomioon, että Nato EU:n tärkeimpänä turvallisuusalan kumppanina on ratkaiseva tae liittolaisten joukkojen valmiuksien yhteentoimivuudelle ja niiden hankintatoimien johdonmukaisuudelle;
- F. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton toimien olisi täydennettävä toisiaan turvallisuusulottuvuuden kannalta, jotta voidaan paremmin vastata uusiin, ennennäkemättömiin ja moninaisiin turvallisuushaasteisiin; ottaa huomioon, että näiden kahden organisaation väliset yhteiset alat edellyttävät myös tiiviimpää ja tehokkaampaa yhteistyötä;
- G. ottaa huomioon, että EU ja Nato, jotka molemmat osallistuvat kriisinhallintaan, voisivat tehostaa tätä toimintaa, jos ne toimisivat aidosti koordinoidulla tavalla ja hyödyntäisivät asiantuntemustaan ja resurssejaan täysimääräisesti; ottaa huomioon, että EU:n globaalistrategian myötä EU vahvistaa yhteistä lähestymistapaansa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin sekä uhkiin ja haasteisiin vastaamista sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välisessä yhteydessä käyttäen siviili- tai sotilaskeinoja;
- H. ottaa huomioon, että Naton vuoden 2016 huippukokouksessa Varsovassa liittouma ja EU esittelivät vahvistetun yhteistyön aloja ottaen huomioon yhteiset haasteet idässä ja etelässä, myös hybridiuhat, kestokyvyn parantamisen, puolustusvalmiuksien kehittämisen, kyberpuolustuksen, meriturvallisuuden ja harjoitukset; ottaa huomioon, että Naton ulkoministerit hyväksyivät 42 toimenpidettä joulukuussa 2016 edistääkseen Naton ja EU:n yhteistyötä sovitulla aloilla ja että uusista yhteistyöaloista sovittiin joulukuussa 2017;

- I. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton kumppanuutta tarvitaan hybridiuhkien torjumiseen, myös väärin tietojen ja disinformaation torjumiseen ja kestävämmän vahvistamiseen; katsoo, että näiden kahden instituution toimivalta ja poliittiset strategiat on erotettava selvästi;
- J. ottaa huomioon Venäjän toiminnan lisääntymisen; ottaa huomioon, että yhteistä strategista lähestymistapaa suhteessa Venäjään on vahvistettava, vaikka riskinä on yhä, että se heikentää transatlanttista yhteyttä ja EU:n jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta; ottaa huomioon, että sekä EU että Nato ovat huolissaan Venäjän entistä näkyvämmästä sotilaallisesta toiminnasta; ottaa huomioon, että poliittinen manipulointi ja kyberhyökkäykset ovat myös huolenaiheina; toteaa, että EU on reagoinut Venäjän kansainvälisen oikeuden ja normien vastaiseen puuttumiseen unionin sisäisiin asioihin; toteaa, että puolustuskyky on ja tulee olemaan kollektiivisen puolustuksen keskeinen tekijä;
- K. ottaa huomioon eteläisessä naapurustossa ilmenneen ennennäkemättömän epävakauden, joka muodostaa strategisesti merkittävän haasteen sekä EU:n että Naton jäsenvaltioille, erityisesti etulinjassa sijaitseville;
- L. ottaa huomioon, että kyberhyökkäykset yleistyvät ja ovat yhä edistyneempiä; ottaa huomioon, että Nato määrittäi vuonna 2014 kyberpuolustuksen osaksi liittouman kollektiivisen puolustuksen ydintehtäviä ja tunnusti vuonna 2016 kybertoimintaympäristön operatiiviseksi alaksi maan, ilman ja merten lisäksi; ottaa huomioon, että EU ja Nato voivat täydentää toistensa pyrkimyksiä; katsoo, että kyberturvallisuuden alalla on lisättävä EU:n jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden koordinoitu lähestymistapa on tällä alalla tarpeen;
- M. ottaa huomioon, että Nato ja EU päättivät joulukuussa 2017 tehostaa yhteistyötään terrorismin torjunnassa pääasiassa lisäämällä tiedonvaihtoa ja parantamalla kansallista kestävyttä;
- N. ottaa huomioon, että EU ja Nato hyödyntävät Euroopassa samaa liikenneinfrastruktuuria, joka on keskeinen tekijä nopean sotilaallisen läsnäolon toteuttamisessa, ja että sotilaallinen liikkuvuus määritettiin äskettäin kahden organisaation ensisijaiseksi yhteistyöalaksi;
- O. ottaa huomioon, että Pew Research Center -tutkimuskeskuksen viimeisimpien kyselyjen perusteella Naton julkinen kannatus on vahvaa ja kasvaa useimmissa Naton jäsenmaissa;

Konkreettisempi kumppanuus

- 1. on vakuuttunut siitä, että EU:lla ja Natolla on yhteiset arvot kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden takaamiseksi ja että ne kohtaavat samankaltaisia strategisia haasteita, ja koska niillä on 22 yhteistä jäsentä, niillä on yhtenevät turvallisuus- ja puolustusintressit, myös kansalaistensa suojeleminen kaikilta mahdollisilta uhilta; katsoo, että EU:n ja Naton välisellä strategisella kumppanuudella on keskeinen merkitys pyrittäessä vastaamaan näihin turvallisuushaasteisiin; painottaa, että EU:n ja Naton yhteistyön olisi oltava täydentävää ja siinä olisi otettava huomioon kummankin erityispiirteet ja tehtävät;

2. painottaa avoimuuden sekä osallistavuuden ja vastavuoroisuuden merkitystä, molempien organisaatioiden itsenäistä päätösvaltaa ja menettelyjä täysimääräisesti kunnioittaen, EU:n ja Naton strategisen kumppanuuden periaatteina sen vaikuttamatta minkään jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen; korostaa, että yhteistyö Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden kanssa ja unioniin kuulumattomien Naton jäsenten kanssa on erottamaton osa EU:n ja Naton yhteistyötä;
3. on vakuuttunut siitä, että Nato on jäsenilleen yhteisen puolustuksen ja pelotteen kulmakivi Euroopassa; on vakuuttunut siitä, että vahvempi EU, jolla on tehokkaampi YTPP ja joka moninaisten jäsenvaltioiden välisten hankkeiden kautta kykenee noudattamaan täysimääräisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 42 artiklan 7 kohdan määräyksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat pyytää apua, edistää myös vahvempaa Natoa; painottaa, että EU:n ja Naton yhteistyössä on otettava huomioon myös kuuden Natoon kuulumattoman EU:n jäsenvaltion ja seitsemän EU:hun kuulumattoman Naton jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikka;
4. uskoo vahvasti, että tehokas vastaus turvallisuushaasteiden kokonaisuuteen edellyttää strategista näkemystä, enemmän rakenteellista mukauttamista sekä kovan ja pehmeän voiman välineiden yhdistelmää niin EU:n kuin Natonkin osalta; painottaa, että EU:n ja Naton kumppanuuden vahvistamisessa on toimittava kiireellisesti ottaen huomioon näiden organisaatioiden väliset erot;
5. panee merkille, että vaikka yhteistä eurooppalaista strategista kulttuuria olisi kehitettävä edelleen, yhteisen uhkakäsityksen aikaansaamisella on myönteinen vaikutus; katsoo, että EU:n on pyrittävä vahvistamaan strategista riippumattomuuttaan; kehottaa tämän vuoksi EU:n jäsenvaltioita pyrkimään yhteistyössä EU:n toimielinten kanssa yhteisymmärrykseen kehittyvästä uhkaympäristöstä ja jatkamaan yhteisten tiedotustilaisuuksien, tiedustelutiedon jakamisen, siviilivalmiuskoulutuksen ja yhteisten uhka-arvioiden kaltaisia toimia; on tyytyväinen viimeaikaisiin tätä koskeviin pyrkimyksiin;
6. korostaa, että Euroopan kansalaiset ovat tietoisia siitä, etteivät kansalliset vastaukset terrorismiin ja turvattomuuteen yksinään riitä, ja he odottavat Euroopan unionin suojelevan heitä näitä uhilta ja että EU:n ja Naton tiivis yhteistyö täydentäisi ja tehostaisi jäsenvaltioiden voimavaroja;
7. painottaa tarvetta vahvistaa EU:n ja Naton yhteistyötä operaatioissa ja tehtävissä sekä strategisella että taktisella tasolla;
8. painottaa, että EU:n ja Naton strateginen kumppanuus on yhtä tärkeää sekä EU:n kehittyvälle yhteiselle turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle ja Naton tulevaisuudelle että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisille suhteille brexitin jälkeen;
9. katsoo, että EU:n ja Naton välisten suhteiden koko potentiaalia voidaan hyödyntää entistä paremmin ja että kumppanuuden syventäminen ei saisi rajoittaa yhteisiin vastauksiin Euroopan ulkopuolisissa kriiseissä, erityisesti naapurialueilla, vaan sen olisi katettava myös kriisit maanosassamme;
10. painottaa, että tarvitaan tehokkaan tiedonjakamisen avulla toteutettavaa ennaltaehkäisy-, analysointi- ja varhaisvaroitusyhteistyötä tulevaisuudessa ilmaantuvien uhkien

torjumiseksi yhteisin toimin;

11. katsoo, että EU:n ja Naton yhteinen julistus ja sitä seuraavat täytäntöönpanotoimet ovat strategisen kumppanuuden uusi, merkittävä vaihe; on tyytyväinen yhteisen julkilausuman täytäntöönpanon konkreettisiin tuloksiin, erityisesti mitä tulee hybridiuhkien torjumiseen, strategiseen viestintään, tulosten johdonmukaisuuteen puolustuksen suunnitteluprosesseissa ja merialan yhteistyöhön; kannustaa jatkamaan kehitystä ja on tyytyväinen siihen 5. joulukuuta 2017 lisättyihin uusiin toimiin, erityisesti terrorismin torjuntaa, sotilaallista liikkuvuutta ja naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskeviin toimiin; on tyytyväinen toimintakulttuurin muutokseen ja henkilöstöjen välisen yhteistyön sujuvaan toimintaan kunkin toimen täytäntöönpanossa; muistuttaa, että vaikka instituutiot hallinnoivatkin itse prosessia, sovittujen yhteisten tavoitteiden ja toimien täytäntöönpanon onnistuminen riippuu kaikkien jäsenvaltioiden jatkuvasta poliittisesta tahdosta; on tyytyväinen tässä mielessä myös sekä EU:n että Naton jäsenten sitoutumiseen ja painottaa, että yhteisen julkilausuman menestyksellä täytäntöönpano riippuu kaikkien jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta; katsoo, että on tärkeää vahvistaa EU:n ja Naton yhteistyötä ja vuoropuhelua ja varmistaa poliittinen tahto ja asianmukaiset resurssit yhteistyön jatkuvalla toteuttamiselle ja kehittämiselle edelleen; odottaa Brysselissä 11.–12. heinäkuuta 2018 pidettävässä Naton huippukokouksessa annettavaa uutta EU:n ja Naton julkilausumaa;
12. panee merkille korkean edustajan, varapuheenjohtajan ja Naton pääsihteerin säännölliset yhteiset tiedotteet EU:n ulkoasiainneuvostossa ja Naton Pohjois-Atlantin neuvostossa sekä EU:n poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja Naton Pohjois-Atlantin neuvoston jatkuvat säännölliset kokoukset;
13. on tyytyväinen Yhdysvaltojen vakuutukseen, jonka mukaan se on edelleen sitoutunut Natoon ja Euroopan turvallisuuteen; muistuttaa, että EU ja Yhdysvallat ovat ratkaisevassa asemassa olevia kansainvälisiä kumppaneita ja että kumppanuus on vahvistettu myös Naton kautta; painottaa EU:n jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen kahdenvälisten suhteiden arvoa; uskoo vahvasti, että EU:n ja Naton yhteistyön lujittaminen vahvistaa transatlanttista sidosta ja että Naton kyky täyttää tehtävänsä liittyy transatlanttisiin suhteisiin; toteaa näin ollen, että viimeaikaisella poliittisellä kehityksellä saattaa olla vaikutusta transatlanttisten suhteiden vahvuuteen; toteaa, että Yhdysvaltojen, joka yleisesti on rohkaissut EU:n puolustuksen merkittävää kehittämistä ja ollut siihen tyytyväinen, olisi jatkossakin pyrittävä ymmärtämään paremmin Euroopan strategisia etuja, kuten Euroopan puolustusvalmiuksien kehittämistä; korostaa, että EU:n toimet strategisen riippumattomuutensa saavuttamiseksi vahvistavat Naton turvallisuusympäristöä;
14. on tyytyväinen Naton eteentyönnettyyn läsnäoloon (Enhanced Forward Presence, EFP) Naton itäisissä jäsenmaissa; on tyytyväinen siihen, että Nato on ottanut käyttöön Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Puolassa neljä monikansallista taistelujoukkoa, joita johtavat Yhdistynyt kuningaskunta, Kanada, Saksa ja Yhdysvallat; katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyötä olisi vielä vahvistettava idässä ja etelässä molempien organisaatioiden turvallisuuden vuoksi ja että Venäjän tunkeutuminen itäisiin valtioihin hybridi- tai tavanomaisin keinoin olisi estettävä ja torjuttava asianmukaisesti; painottaa, että Euroopan nykyistä infrastruktuuria, joka suuntautuu pääasiassa lännestä itään, olisi täydennettävä uuden pohjoinen–etelä-ulottuvuuden kehittämisellä, jotta se vastaisi

sotilaallisen liikkuvuuden vaatimuksiin; painottaa, että sotilaallista liikkuvuutta koskevilla toimilla olisi pyrittävä tehostamaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden ja tehtävien toteuttamista sekä Naton puolustusasemaa; katsoo, että teitä, siltoja ja rautateitä olisi kunnostettava sotilashenkilöstön ja -laitteistojen nopean käyttöönoton mahdollistamiseksi;

15. painottaa tämän osalta, että Naton nopean toiminnan valmiuksien parantaminen parantamalla EU:n ja kansallisia infrastruktuureja, poistamalla byrokraattisia ja infrastruktuuriin liittyviä esteitä joukkojen nopealta liikkumiselta sekä sotilaslaitteistojen ja tarvikkeiden ennakoivan sijoittamisen avulla on tärkeää yhteisen turvallisuutemme kannalta;
16. panee tyytyväisenä merkille pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) käynnistämisen; painottaa, että sen avulla voidaan vahvistaa Euroopan panosta Natossa; katsoo, että se voi lisätä synergiaa ja tehokkuutta ja että se on ratkaisevan tärkeä askel EU:n turvallisuus- ja puolustusalan voimavarojen sekä eurooppalaisten Nato-jäsenten mahdollisen suorituskyvyn parantamisessa, ja on vakuuttunut siitä, että entistä vahvempi EU ja Nato vahvistavat toisiaan;
17. painottaa, että PRY täydentää Natoa ja että sitä olisi hyödynnettävä EU:n ja Naton yhteistyön valmiuksien kehittämisessä edelleen, sillä sen tavoitteena on vahvistaa EU:n puolustusvalmiuksia ja yleisesti tehostaa YTPP:tä ja lisätä sen merkitystä nykyisiin turvallisuus- ja sotilashaasteisiin vastaamisessa; korostaa, että väärinkäsitysten torjumiseksi on tärkeää noudattaa avoimuutta PRY:n yhteydessä ja välittää siitä tietoa Yhdysvalloille ja muille Naton jäsenille;
18. painottaa, että EU:n ja Naton seuraavassa yhteisessä julkilausumassa olisi vaadittava, että EU:n jäsenvaltioiden ja Naton jäsenten monikansallisessa yhteistyössä kehittämät valmiudet, myös PRY, ovat käytettävissä sekä Naton että EU:n operaatioissa; painottaa, että EU:n viimeaikaiset päätökset (puolustuksen koordinoitu vuosittainen tarkastelu (CARD), PRY, Euroopan puolustusrahasto), joilla pyritään varmistamaan, että eurooppalaiset kantavat suuremman vastuun omasta turvallisuudestaan, edistävät osaltaan Naton vahvistamista sekä varmistavat oikeudenmukaisen transatlanttisen taakanjaon ottaen samalla huomioon tavoitteen, jonka mukaan yhteisiin turvallisuushaasteisiin vastataan yhdessä, vältetään tarpeetonta päällekkäisyyttä ja kehitetään johdonmukaiset, täydentävät ja yhteentoimivat puolustusvalmiudet; katsoo, että yhteisten standardien, menettelyjen, koulutuksen ja harjoitusten kehittäminen olisi katsottava merkittäväksi EU:n ja Naton välisen entistä tehokkaamman yhteistyön mahdollistajaksi;
19. toteaa, että brexitin jälkeen 80 prosenttia Naton puolustusmenoista katetaan muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden talousarvioista ja kolmea neljästä itäisestä pataljoonasta johtaa muu kuin EU:n jäsenvaltio;
20. kehottaa EU:ta ja Natoa järjestämään säännöllisiä strategisen tason harjoituksia, joihin osallistuu molempien organisaatioiden huipputaso poliittisia johtajia; pitää siksi myönteisenä virolaista EU CYBRID 2017 -harjoitusta, jossa Naton pääsihteeri osallistui ensimmäistä kertaa EU:n harjoitukseen;

Pääasialliset yhteistyöalat

21. toteaa, että turvallisuushista on tullut yhä hybridimuotoisempia ja vähemmän perinteisiä ja että niihin puuttuminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä; kehottaa EU:ta ja Natoa edelleen parantamaan kestävyys ja kehittämään yhteistä hybridiuhkaa koskevaa tilannetietoisuutta; kannustaa EU:ta ja Natoa koordinoimaan kriisivalmiusmekanismejaan voidakseen puuttua johdonmukaisesti hybridiuhkiin; panee tyytyväisenä merkille, että Naton pääsihteeri ja korkea edustaja, varapuheenjohtaja avasivat äskettäin yhdessä Helsingissä sijaitsevan hybridialan osaamiskeskuksen, ja kannustaa EU:n jäsenvaltioita perustamaan hybridialan osaamiskeskuksia Helsingin keskuksen tarjoaman esimerkin mukaisesti; ilmaisee tässä yhteydessä olevansa tyytyväinen erillisiin mutta rinnakkaisiin PACE17 ja CMX17 -harjoituksiin, jotka järjestettiin vuonna 2017 ja joissa EU:n ja Naton henkilöstöt testasivat omia viestintä- ja tiedonjakomenettelyjään fiktiivisen hybridiuhan kehittyessä; on tyytyväinen läntisten liittolaisten keskitettyihin toimiin vastauksena Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettuun oletettuun Venäjän kemialliseen iskuun;
22. katsoo, että seuraavassa EU:n ja Naton yhteisessä julkilausumassa olisi suhtauduttava myönteisesti saavutettuun edistymiseen ja kehotettava toteuttamaan kaikki näiden kahden organisaation hyväksymät ehdotukset käytännössä; katsoo, että tarvitaan lisää toimia aiemmin tehtyjen sitoumusten täytäntöön panemiseksi;
23. katsoo tässä yhteydessä, että eurooppalaista puolustusta vahvistavista aloitteista on oltava hyötyä molemmille organisaatioille siten, että EU:n jäsenvaltiot voivat vahvistaa strategista riippumattomuuttaan ja kykenevät suorittamaan uskottavasti yhteisiä sotilaallisia väliintuloja; muistuttaa, että nämä aloitteet täydentävät Naton aloitteita;
24. pitää myös tärkeänä varmistaa osallistavuuden ja vastavuoroisuuden periaatteiden täytäntöönpano ja molempien organisaatioiden itsenäisen päätösvallan kunnioittaminen kaikilta osin, kuten 5. joulukuuta 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä edellytetään;
25. on tyytyväinen vuoden 2017 menestyksekkääseen rinnakkaiseen ja koordinoituun kriisinhallintaharjoitukseen, joka tarjosi hyödyllisen tilaisuuden parhaiden käytäntöjen jakamiselle; odottaa voivansa tarkastella saatuja kokemuksia sekä jatkamaan yhteistyötä yhteisissä harjoituksissa EU:n ja Naton välillä, mukaan lukien vuodeksi 2018 suunnitellut EU-johtoiset harjoitukset;
26. panee merkille, että turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen kahden järjestön välillä liittyvät nykyiset menettelyt ovat edelleen hankalia ja tehottomia; katsoo, että molemmat organisaatiot kohtaavat samankaltaisia strategisia haasteita ja joutuvat välillisesti ratkaisemaan niiden seuraukset yhdessä; katsoo, että turvallisuusluokiteltujen tietojen ja tiedusteluanalyysien vaihtoa koskevaa yhteistyötä voidaan parantaa myös terrorismin torjunnan alalla kehittämällä keskinäistä luottamusta; painottaa, että EU:n on parannettava valmiuksiaan myöntämällä turvallisuusluokitus entistä suuremmalle osalle EU:n henkilöstöstä, tarjoamalla kohdennettua koulutusta turvallisuusluokiteltujen tietojen kanssa työskenteleville ja investoimalla suojattuihin viestintäyhteyksiin; katsoo, että tarvittavien tietojen vaihtoa koskevan vastavuoroisuuden ja 'jaetaan tarvittaessa' -lähestymistavan omaksumisesta hyötyisivät myös molempien organisaatioiden operaatiot ja tehtävät; katsoo, että rinnakkaisen ja koordinoitun tiedusteluarvioinnin käyttö hybridiuhkien torjunnassa olisi tehokkaampaa yhteisvoimin;

27. kehottaa EU:ta ja Natoa lujittamaan yhteistyötään strategisen viestinnän alalla, myös vahvistamalla Naton strategisen viestinnän osaamiskeskuksen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon StratCom-jaoston välistä kumppanuutta;
28. on tyytyväinen EU:n uuteen hybridianalyysikeskukseen ja sen vuorovaikutukseen Naton hybridianalyysikeskuksen kanssa, kun ne jakavat tilannetietoja ja vaihtavat mahdollisia hybridiuhkia koskevia analyyseja;
29. on vakuuttunut, että yhteistyö ja tietojen jakaminen ja vaihtaminen ovat ratkaisevan tärkeitä kyberturvallisuuden alalla, ja panee merkille alalla saavutetun edistymisen; painottaa tarvetta parantaa tietoverkkokorikosten ehkäisyä, havaitsemista ja niihin reagointia; kehottaa molempia organisaatioita koordinoimaan seurantatoimia ja vaihtamaan tarvittaessa kyberpuolustukseen liittyvää tietoa ja helpottamaan näin EU:n ja Naton yhteistä tiedustelutoimintaa; rohkaisee EU:ta ja Natoa vahvistamaan operatiivista yhteistyötään ja koordinointiaan sekä edistämään yhteentoimivuutta jakamalla parhaita käytäntöjä keinoista, menetelmistä ja menettelyistä, joita käytetään verkkohyökkäysten tekijöiden selvittämiseen; katsoo, että tiedonjaon lisääminen EU:n ja Naton välillä on ensisijainen tavoite, jotta pystytään yksilöimään kaikki kyberhyökkäyksistä vastuussa olevat lähteet ja toteuttamaan niistä seuraavat oikeudelliset toimet; katsoo, että on tärkeää myös yhdenmukaistaa koulutustoimintaa ja tehdä yhteistyötä kyberalan tutkimuksessa ja kehittämisessä; on tyytyväinen tietoturvaloukkauksiin ja niiden ennaltaehkäisyyn keskittyvän EU:n ryhmän sekä NATON NCIRC-yksikön (Computer Incident Response Capability) välisiin järjestelyihin; katsoo, että Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) uuden toimeksiannon puitteissa uudet kyberpuolustusalan yhteistyöhön liittyvät toiminnot voivat olla Naton kannalta kiinnostavia;
30. katsoo, että on tärkeää varmistaa merivoimien valmiuksien kehittämispyrkimysten täydentävyys ja välttää tarpeettomia päällekkäisiä pyrkimyksiä meriturvallisuuden takaamiseksi entistä tehokkaammin; on tyytyväinen EU:n ja Naton operatiivisen yhteistyön ja koordinoinnin lisääntymiseen, kuten tilannetietojen vaihtamiseen Välimeren ja Afrikan sarven kokemusten perusteella, ja etsii samalla uusia mahdollisuuksia keskinäiseen logistiseen tukeen ja tietojen vaihtamiseen molempien organisaatioiden henkilöstön kesken operatiivisessa toiminnassa, mukaan lukien sääntelemättömään maahanmuuttoon liittyvä toiminta;
31. on tyytyväinen taktisen ja operatiivisen yhteistyön lisääntymiseen, myös Naton merivoimien esikunnan ja Frontexin sekä EUNAVFOR MED SOPHIA -operaation ja Sea Guardian -operaation välisten suorien yhteyksien kautta, mikä auttaa EU:ta ja sen operaatioita laittoman muuttoliikkeen ehkäisemisessä ja laittomien salakuljetusverkostojen torjumisessa, myös aseiden salakuljetuksen osalta; panee merkille, että Nato voi pyydetessä tarjota logistista tukea ja muita valmiuksia, kuten polttoaineen tankkausta merellä ja lääkintätukea; huomauttaa, että tämä on seurausta EU:n ja Naton menestyksekkästä yhteistyöstä Ocean Shield -operaation ja EUNAVFORin Atalanta-operaation yhteydessä merirosvouksen torjumiseksi Afrikan sarven edustalla;
32. kannustaa kehittämään EU:n ja Naton välistä synergiaa tällä alalla ja parantamaan erityisesti tiedustelu-, valvonta- ja tunnistustoimien (ISR) koordinointia;

33. muistuttaa, että Euroopan turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamiseen tähtäävien EU:n aloitteiden olisi myös autettava varmistamaan, että EU:n jäsenvaltiot, jotka ovat Naton jäseniä, täyttävät Nato-sitoumuksensa; katsoo, että sekä EU:n että Naton jäsenenä olemisen ei saa olla haitallista yhdellekään valtiolle; korostaa vastaavasti, että tiettyjen unionin jäsenvaltioiden puolueettomuuden Natoon nähden on tarkoitettava sitä, että näiden jäsenvaltioiden velvollisuudet Euroopan puolustusunionissa on tarkistettava; painottaa, että EU:n jäsenvaltioiden olisi kyettävä käynnistämään itsenäisiä sotilasoperaatioita myös silloin, kun Nato ei ole halukas toimimaan tai kun EU:n toimet ovat tarkoituksenmukaisempia;
34. panee tyytyväisenä merkille, että Naton jäsenten puolustusmenot ovat kasvaneet jatkuvasti; kannustaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita, jotka ovat Naton jäseniä, saavuttamaan merkittävää edistymistä kohti tavoitetta käyttää puolustukseen 2 prosenttia bruttokansantuotteesta ja tästä 20 prosenttia keskeisiin uusiin välineisiin; katsoo, että Naton puolustusmenoja koskeviin ohjeisiin sitoutuneiden EU:n jäsenvaltioiden olisi harkittava tietyn määrän hankintoihin käytettävästä 20 prosentista osoittamista tutkimukseen ja kehittämiseen, jotta varmistetaan vähimmäismäärärahat innovointiin; toteaa, että tästä voi heijastusvaikutuksena syntyä teknologioita siviilikäyttöön;
35. muistuttaa EU:n ja Naton yhteisessä Varsovan julkilausumassa jäsenille esitetystä kehotuksesta edistää puolustusteollisuuden vahvistamista ja puolustusalan tutkimuksen lisäämistä; uskoo vahvasti, että EU:n ja Naton jäsenten on tehtävä yhteistyötä ja etsittävä synergioita teollisen ja teknologisen perustansa vahvistamiseksi ja kehittämiseksi saavuttaakseen valmiuksia koskevat ensisijaiset tavoitteet erityisesti puolustusta koskevan yhteensovitetun vuotuisen tarkastuksen ja Naton puolustuksen suunnitteluprosessin avulla; katsoo, että on tärkeää asettaa tehokas ja tasapainoinen transatlanttinen puolustusteollinen ja -teknologinen yhteistyö molempien organisaatioiden strategiseksi prioriteetiksi; kannattaa Euroopan puolustusrahaston suunnittelemissa toimenpiteissä yhteisen tutkimuksen ja eurooppalaisten valmiuksien kehittämisen kannustamiseksi; katsoo, että entistä vahvempi sitoutuminen tutkimukseen ja valmiuksien suunnitteluun voi parantaa tehokkuutta;
36. muistuttaa tarpeesta varmistaa EU:n puolustuksen koordinoitun vuotuisen tarkastelun, voimavarojen kehittämissuunnitelman sekä Naton vastaavien prosessien, kuten puolustussuunnitteluprosessin, tulosten ja aikataulujen yhdenmukaisuus; painottaa tarvetta varmistaa, että voimavarojen kehittämistä koskevat EU:n ja Naton monikansalliset aloitteet täydentävät ja vahvistavat toisiaan; korostaa, että YTPP:ssä käytetyt ja PRY:n yhteydessä kehitetyt voimavarat kuuluvat edelleen jäsenvaltioille, jotka voivat ottaa ne käyttöön myös muissa viitekehyksissä;
37. painottaa tarvetta tarkastella EU:n ja Naton välisessä tiiviissä yhteistyössä fyysisiä ja lainsäädännöllisiä esteitä sotilashenkilöstön ja sotilaallisten voimavarojen nopealle liikkumiselle EU:ssa ja sen ulkopuolella, jotta voidaan varmistaa kaluston ja joukkojen kitkaton liikkuminen sekä kriittisen infrastruktuurin, kuten teiden, siltojen ja rautateiden, käytettävyys kaikkialla Euroopassa aina kun se on tarpeen erityisesti panemalla täytäntöön korkean edustajan, varapuheenjohtajan sekä komission EU:n jäsenvaltioiden Euroopan puolustusviraston puitteissa laatiman etenemissuunnitelman pohjalta esittelemä toimintasuunnitelma; kehottaa EU:n jäsenvaltioita toteuttamaan

pikaisesti jatkotoimia ja hyödyntämään aikaansaattua suotuisaa ilmapiiriä; painottaa, että yhteensopivilla puolustusvalmiuksilla on edistettävä EU:n ja Naton laajusta käyttöönottoa ja yhteistyötä; kannustaa EU:ta ja Natoa käsittelemään myös muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden Nato-joukkojen liikkuvuutta unionin alueella;

38. katsoo, että Naton ja EU:n olisi tehtävä yhdessä enemmän molempien organisaatioiden naapurien ja kumppanien kestokyvyn, puolustuksen ja turvallisuuden vahvistamiseksi; on vahvasti sitä mieltä, että naapuri- ja kumppanimaiden tukeminen niiden valmiuksien kehittämisessä ja kestokyvyn vahvistamisessa, myös terrorismin torjunnassa, strategisessa viestinnässä, kyberpuolustuksessa, ampumatarvikkeiden varastoinnissa ja turvallisuusalan uudistuksessa, on yhteinen tavoite, erityisesti kolmessa pilottimaassa (Bosnia ja Hertsegovina, Moldova ja Tunisia);
39. muistuttaa, että on sekä EU:n että Naton etujen mukaista puuttua turvallisuuskysymyksiin Länsi-Balkanilla ja EU:n naapurustossa sekä tehdä yhteistyötä tietyillä alueilla; pitää myönteisinä EU:n ja Naton toimia, joilla tarjotaan poliittista ja käytännön tukea Länsi-Balkanin, Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian maille; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan näitä toimia, jotta turvataan demokraattisen kehityksen ja turvallisuusalan uudistuksen jatkuminen; painottaa, että EU:n ja Naton sekä Länsi-Balkanin maiden yhteistyöllä on ratkaiseva merkitys koko maanosaan kohdistuviin turvallisuusuuhkiin puuttumiseksi;
40. korostaa Wienin asiakirjassa vahvistettujen periaatteiden ja erityisesti avoimuuden ja läpinäkyvyyden merkitystä; on tässä suhteessa tyytyväinen, että EU:n ja Naton sotaharjoitukset ja yhteiset harjoitukset ovat avoimia kansainvälisille tarkkailijoille;
41. nostaa esille naisten tärkeän roolin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ja Naton tehtävissä erityisesti käsiteltäessä konfliktialueiden naisten ja lasten tilannetta; pitää myönteisenä, että sekä EU että Nato ovat tunnustaneet tämän tärkeän roolin; kannustaa EU:ta ja Natoa edistämään proaktiivisesti sukupuolten moninaisuutta rakenteissaan ja operaatioissaan;
42. korostaa, että EU:n on varmistettava tiiviit turvallisuutta ja puolustusta koskevat suhteet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan brexitin jälkeen, kun otetaan huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta on Naton jäsenenä ja eurooppalaisena kansakuntana jatkossakin Euroopan puolustuksen johtava toimija, vaikka se ei enää olisikaan EU:n jäsen;
43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, korkealle edustajalle, varapuheenjohtajalle, Naton pääsihteerille, turvallisuus- ja puolustusalan EU-virastoille, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille parlamenteille sekä Naton parlamentaarille yleiskokoukselle.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT KANTA

mietintöluonnoksesta EU:n ja Naton suhteista (2017/2276(INI)) (AFET/8/11771)

Ulkoasiainvaliokunta, esittelijä: Ioan Mircea Paşcu

Vähemmistöön jäänyt mielipide, esittäjä: Javier Couso Permuy (GUE/NGL)

Mietintö jatkaa EU:n ja Naton kumppanuutta lujittavaa EU:n linjaa. Se jatkaa EU:n militaristista ja aggressiivista politiikkaa, jolla lisätään ja lujitetaan EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sotilaallisia valmiuksia ja puolletaan myös siihen kohdennettavan rahoituksen lisäämistä, ja kumppanina on aina Nato.

Vastustamme mietintöä, koska siinä

- katsotaan, että EU:n ja Naton välinen kumppanuus on olennaisen tärkeää EU:n kehittyvälle YTPP:lle;
- tuetaan pysyvää rakenteellista yhteistyötä (PRY), joka vie kohti EU:n ja Naton lisääntyvää yhteistyötä valmiuksien kehittämisessä sekä EU-pilarin vahvistamista Natossa;
- kannatetaan Euroopan puolustusrahastossa suunniteltuja toimenpiteitä;
- katsotaan, että tehokas transatlanttinen puolustusteollinen yhteistyö on molempien organisaatioiden strateginen prioriteetti;
- kannatetaan yhä Välimeren militarisoimispolitiikkaa erityisesti Sea Guardian- ja EUNAVFOR MED SOPHIA -operaatioilla;

Vaadimme

- Naton purkamista;
- kaikkien EU:n talousarviosta rahoitettavien sotilasmenojen kieltämistä ja SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohdan tinkimätöntä tulkintaa;
- EU:n sotilaallisen politiikan lopettamista; tähän kuuluvat: pysyvä rakenteellinen yhteistyö, Euroopan puolustusrahasto ja Euroopan puolustusalan teollisen kehittämisen ohjelma;
- että julkisilla varoilla tuetaan laadukkaita työpaikkoja, uudelleenteollistamista ja pk-yrityksiä;
- kaikkien toimien toteuttamista tiukasti YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	16.5.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 36 -: 11 0: 8
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Eugen Freund, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Jean-Luc Schaffhauser, Alyn Smith, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tókéš, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	David Coburn, Marek Jurek, Norica Nicolai, Urmas Paet, Soraya Post, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke, Željana Zovko
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Renate Weber, Francis Zammit Dimech, Joachim Zeller

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

36	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Renate Weber
EFDD	Aymeric Chauprade
PPE	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Francisco José Millán Mon, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés, Francis Zammit Dimech, Joachim Zeller, Željana Zovko
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Andi Cristea, Eugen Freund, Wajid Khan, Arne Lietz, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Janusz Zemke

11	-
EFDD	Fabio Massimo Castaldo, David Coburn
ENF	Jean-Luc Schaffhauser
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Marie-Christine Vergiat
S&D	Soraya Post
VERTS/ALE	Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Bodil Valero

8	0
ECR	Marek Jurek, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden
NI	Dobromir Sośnierz
S&D	Demetris Papadakis
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Tamás Meszerics, Alyn Smith

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää